

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VORT BLAD.

Nr. 10.

Fredag d. 15. November 1912.

1. Aarg.

Dreyfus-Affæren.

(I Oversættelse ved Svend Thorsen.)

(Fortsat.)

Den første September satte Oberst Picquart sig i Besiddelse af de hemmelige Dokumenter fra Dreyfus-Affæren. Den 3. September meldte Aviserne om Dreyfus Flugt, og de fortalte, at et amerikansk Krigsskib sejlede rundt omkring Djævløen, for at befri den Dømte. Opspindet om en Undvigelse gav Anledning til den Historie at der skulde eksistere en jødisk Forening, der arbejdede paa Dreyfus Befrielse. Desuden ankom der lidt senere til Koloniministeren et Brev, skrevet med meget store Bogstaver, — det var adresseret til Dreyfus. Imellem Linjerne fandtes andre, skrevne med usynligt Blæk, og hvis Indhold ogsaa var vanskeligt at udtyde. Man troede straks paa en Flugt-Plan, og øjeblikkelig telegraferede Koloniministeren Ordre om, at den domfældtes Hytte skulde omgives af Palisader, og at der skulde stadig være Vagt om ham. Senere skrev Dreyfus selv: „Jeg kender ingen Straf mere udmattende, mere grusom, end den jeg har lidt i 5 Aar, at have to Øjne rettede paa mig, Dag og Nat, i hvert eneste

Øjeblik, under alle Omstændigheder uden et Øjeblik Ro“.

Imidlertid var Oberst Picquart, som havde sammenlignet Esterhazy Skrift med den paa Følgeseddelen, blevet slaaet af den overordentlige Lighed. Han var af den Mening, at man skulde arrestere Esterhazy, Ministeren var af en modsat Mening, men viste ikke desto mindre stor Forvirring.

Medens Obersten i de første Dage af November havde Ferie, kom til Oplysningskontoret et Dokument — sjaalet fra det tyske Gesandtskab — hvori det øjensynlige Bevis for Dreyfus Skyld fandtes. Dette Papir, kulkastede alle Picquarts Undersøgelser, men dets Ægthed var mere end tvivlsomt. Da Picquart kom tilbage, fik han ikke noget at vide om Dokumentets Tilstedeværelse. Ministeren og Generalstabsofficererne syntes imidlertid, at Oberst Picquart beskæftigede sig altfor meget med Affæren, og Resultatet blev, at de fjernede ham fra Posten som Chef for Oplysningskontoret. Først blev han afløst af General Gonse, derpaa af Kommandant Henry. Fra dette Øjeblik bliver enhver Undersøgelse angaaende Esterhazy lagt til Side. Under intetsigende Paaskud sendte man Picquart til Hæren i Afrika, og

her modtog han nogle uforskammede Breve, der lod formode, at der var dannet et Komplot imod ham. Det var derfor for sin personlige Sikkerheds Skyld, at han kom til Paris for at give nogle Papirer til sin Barndomsven, Sagføreren Leblais; disse Papirer kunde — hvis det gjordes nødvendigt — tjene til hans Forsvar. Da dette var besørget, vendte han hurtigt tilbage til Afrika. Leblais kom ad forskellige Veje til det Resultat, at en retslig Fejltagelse var begaaet, og da han erfarede, at Scheurer-Kestner, Senatets Vicepræsident, var af samme Mening, satte han ham ind i de Oplysninger, han var i Besiddelse af. Scheurer-Kestner, der blev mere og mere bestemt for at bryde Tavsheden, besluttede at handle straks efter Senatets Sammentræden.

Kampen for at frelse Esterhazy.

Midt i Oktober blev Esterhazy, der var paa Landet, advaret gennem et Brev undertegnet „Esperance“. Der bestod nemlig et hemmeligt Forhold mellem Henry og Paty de Clam paa den ene Side og Esterhazy paa den anden. Den 9. November blev der fra Oplysningskontoret, der dengang lededes af Henry og General Gonse, givet Ordre til at tilbageholde hele den Post, der var adresseret til Picquart. Den 11. fik samme Mand 2 Telegrammer. Det ene lød. „Alt er opdaget, det er megct alvorligt“. Det andet: „Man har Beviset for, at Dokumentet er skrevet af George.“ Disse Telegrammer havde selvfølgelig til Hensigt, at faa Folk til at tro, det var inedskyldige, der advarede Picquart. Denne sendte Depecherne ind til Ministeren med Anmodning

om en Undersøgelse; senere viste det sig, at de var falske.

(Fortsættes.)

Om at holde Fisk.

(Sluttes.)

Akvariet bør staa et Sted, hvor det faar godt med Lys, men ikke direkte Sol. For at Vandet kan være friskt, maa omtrent Halvdelen af Bundfladen være beplantet. De tropiske Planter er de bedste, men da de er meget dyre, kan danske Vandplanter ogsaa bruges. De bedste danske Planter er følgende: Vandpest, Vandaks og Hornblad, som kan faas i alle Vandhuller, men man bør ogsaa have nogle Snegle i sit Akvarium. Af disse er den røde «*Posthornssnegl*», som kan købes i enhver Akvarieforretning, den bedste.

Af billige Koldtvandsfisk kan nævnes følgende Guldfisk: Elleritsen, Malen og Karpen; af dyrere ynglende havs Makropaden, Slørhalen, *Barbus canchoni* (alle æglæggende), *Girardinus* arterne (levende fødende) m. fl. Man fodrer med „Piskidin“ eller tørrede „Dafnier“.

Her i Lyngby kan man købe Akvarier m. m. hos Snedkerm. Thomsen, 5 B. Nørregade, Bondebyen.

I Udlandet har Akvarievæsenet taget et stort Opsving, og ogsaa her gaar det mer og mer op for Folk, hvilken Fornøjelse et Akvarium kan berede. Men de fleste holder jo endnu paa Fuglene, skønt Akvarier ofte er meget smukkere end et Fuglebur; at se de grønne Planter — er der noget saa nydeligt, som denne undersøiske altid friske Skov, hvorfra

de smukke, tamme Fisk svømmer frem, og hvor Unger i Massevis jager hverandre! Anskaf dig et Akvarium — du vil ikke fortryde det!

E. S.

En Sommerferierejse.

I.

Vi skulde paa Cykletur ud i den vide Verden saa langt, som Tid og Penge tillod os det. Starten skulde foregaa Mandag den 11. Juli, og Planen var at køre med Vinden. Dagene forud blev Barometer og Vejrhane betragtede hver Time, vore smaa „Luxustog“ var pudsede og smurte, og da Dagen endelig oprandt, var Barometeret steget, og Vinden var Nordøst. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ startede vi fra Odense og gled for en rask Vind ud ad Faaborg Landevej i straalende Humør over at have Ferie og i en halv Snes Dage være fri for „det daglige Livs Vrøveleri“. I Nørre Lyndelse Kro drak vi Eftermiddagskaffen, og efter en liden Svip ned til Søborg Sø for at se Søbygaard, der spejler sine hvide Taarne og Tinder i Søen, gik det et Par Mils Vej ligeud, hvorefter der drejedes af til venstre over Højrup til Brahetrolleborg, hvor vi traf Studenterskytterne, der netop den Dag laa i Lejr ved Nørresø. Efter at have betragtet den smukke, idylliske, men af Turister saa sjeldent besøgte Sø, tog vi over Holstenshus, der nu igen er opbygget efter Branden og tager sig imponerende ud, til Faaborg, hvor vi i en lille Skov uden for Byen spiste vor medbragte Aftensmad, og den smagte efter den 6 Miles Køretur. Efter at have overnattet i Faaborg, tog vi om

Morgenen paa Cykle til Dyreborg, dette Fremtidens Badested, saa smilende det ligger ved Havet med Udsigt over de fynske Øer, med Dyrehaven og en Mængde Kæmpehøje og andre Seværdigheder. Endnu er det ikke opdaget, men Københavnerne finder det nok, og saa er Freden forbi. Efter Middagen i Faaborg gik vi ombord i »Fylla«, der for en frisk Brise stod ud af Bugten, og nu nød vi den herlige Sejlads. Til venstre havde vi Bjørnø, Avernakø og Drejø, og forude Ærø med Skjoldnæs Fyr. Til højre laa Horne Land med Dyreborg, og senere dukkede Lyø op. Da vi var naaet ud for Ørø, opdagede vi noget, der lignede Smaaør og fik Kikkerterne frem. Vi saa da, at det var tre store preussiske Krigsskibe, der sejlede frem og tilbage, idet de affyrede deres Skydevaaben mod nogle store Skiver, som en Damper bugserede. — Det er med en underlig Følelse, man betragter disse Kollusser, som saa ugenert holder Øvelser lige op ad vore Kyster; thi man faar uvilkaarlig den Tanke, at det maaske næste Gang gælder vort lille Land, og sukker over den Sorgløshed og Ligegyldighed, hvormed en stor Del Danske betragter vort Forsvar. — Imens vi var optagne af Krigsskibene, er Als bleven mere og mere synlig, og vi vender vort Blik mod dette gamle, danske Land.

Vi sejler forbi Kegnæs Fyr og drejer ind imod Sønderborg, hvor det gamle Slot straks falder i Øjnene. Paa Muren ud mod Vandet nød en Del tyske Soldater Synet af Dampers Indsejling, og bag Pontonbroen, der forbinder Als med Sundved, saa vi to store, graa Krigsskibe ligge udfør den ny opførte Marine-

station. Da Fylla lagde til ved Skibsbroen, saa vi endnu mere, der for danske Hjerter var vemodigt og gjorde et pinligt Indtryk, nemlig Byen flag-smykket med tyske Faner. Det var den tyske Forening, der holdt Ring-riderfest, hvilket varede i 3 Dage. Vi vendte straks Ryggen til det hele og cyklede over Pontonbroen til Sundeved, hvor vi maatte trække Cyklerne op ad den stejle Bakke. Deroppe fra var der en dejlig Udsigt over Alssund og den venlige By der-nede — havde den dog bare været dansk endnu — tænkte vi med et Suk.

Vi kom nu til de for alle Danske saa minderige Steder. Vi søgte straks op til Dybbøl, hvor vi saa Skanserne 5 og 7, opholdt os der en Tid med Tanken — den kommer uvilkaarlig — paa den for Danmark saa sørgelige Tid, hvor saa mange unge maatte lade Livet, blot fordi der tøvedes og snakkedes om Forsvar uden Resultater.

Vi saa Dybbølstenen, Dybbøl Mølle og Stengaarden, som under Krigen benyttedes som Lazaret, og talte med Ejeren, der havde været Rekrut ved 16. Bataillon i Odense i sin Tid. Derefter gik vi til Skanse Nr. 2, hvorfra man ser Broager Land med Kirken, der har to Taarne. Her har Tyskerne rejst det pralende »Siegesdenkmal«. Ovre paa den anden Side af Vejen var der en stor Krigergrav, hvor der laa 200 Danske.

Da vi skulde naa Graasten samme Aften, kunde vi ikke dvæle her læn-gere, men drog videre. I Nærheden af Bøffelkobbøl Skov i en lille Have fandt vi en Grav, hvori hvilede to Soldater, dem om hvem Drachmann har skrevet: „De vog dem, vi grov

dem en Grav i vor Have.“ Ja, der ligger de ved den alfare Vej; de danske Farver maa ikke mere smykke deres Grav; men nu har Folkene, der passer Graven, saaet Dannebrogsvalmuer, og dem lader Gendarmen staa. Ja, hvor trænger mange, mange sløve, ligegyldige Danske til at komme herved og blive rusket op og lære, hvad det vil sige at have et Land, et Sprog og et Flag at elske.

Ja, saa naaede vi ved 9-Tiden Graasten og tog ind i den gamle danske Kro, hvor de taler Dansk endnu, og hvor vi sov godt ovenpaa Dagens Anstrengelser.

Rd.

Vi anmoder vore Abonnenter om at købe hos de Handlende, der averterer i „Vort Blad“.

Endnu en Gang Gymnasiehuerne.

Under Mærket „—“ har i forrige Numer af „Vort Blad“ en ivrig Tilbeder af Uniformen i vore Skoler, svaret paa min Artikel om Gymnasiehuerne.

Svaret gør et meget luftigt Indtryk, og bestaar for en stor Del af ligegyldige — ja, undertiden intetsigende Bemærkninger, der kun har meget lidt med den oprindelige Sag at gøre. — Dog skal jeg — ene og alene paa Grund af Sagens Vigtighed — imødegaa Hr. „—“s Indlæg Punkt for Punkt.

Efter at have udtrykt sin Forbav-selse og „Undren“ over min Artikel i Almindelighed og nogle „vold-

Inger Ditlevsens Bogbinderi & Papirhandel

— samt Skolematerielhandel anbefales. —

(Lige ved Siden af Realskolen)

Salmebøger!

Prospektkort!

Lykønskningskort!

somme“ Udtryk i Særdeleshed, gør Hr. „—“ et ganske vist indirekte Udfald mod min Hat! Dette er meget karakteristisk for hele Indlægget og viser tillige hvor komplet Hr. „—“ har misforstaaet denne Sag, som jeg fremsatte. — Det er Misbruget af den blaa Hue før Tiden (jævnfør Børnenes Julegaver) og den dermed følgende Klasseinddeling, jeg vil til Livs. I Stedet for at tage Parti og forsvare sit Standpunkt drager Hr. „—“ ligegyldige Sammenligninger mellem Blaahuen og min Hat!

Hr. „—“ indrømmer, at den omstridte Hovedbeklædning ligner Studentehuen, „men“ siger han, „saavel Gymnasiasten som Studenten har jo taget en Hovedexamen“. Er det virkelig „—“s Mening, at sammenligne to saa ulige svære Examinere, fordi de begge har det samme stolte Navn fælles? Og er det i Kraft af denne Kendsgerning at han bærer Blaahuen?

Hvor den lille, lette Examen med det prangende Navn, minder om en Skoledreng med Gymnasiehue paa!

Derpaa beretter Ridderen af den lyseblaa Hue med hævet Hoved og sejrsherust Hjerter, at Skoledrengene i Sorø og paa Herlufsholm har fundet det naturligt (!) at optræde i fuld Uniform.

Ærligt talt — det havde jeg dog ikke troet. Det bedrøver mig virkelig meget, at der findes saa mange Bajadser i det lille Land nord for Ejderen Og jeg, som troede,

at mine gyldenstribede himmelblaa var et dristigt Fremtidsprojekt — et barokt Fantasifoster!

Men min ærede Modpart føler sig sandsynligvis som en Krigsmand, der har kastet en frygtelig Bombe ind i Modstanderens Lejr.

Apropos, de himmelblaa Benklæder! Det er et af Redaktionsmedlemmerne, som paa forskellige Steder i min Artikel har tilføjet det skæbnsvangre (hun). — Er jeg saa renset for al Mistanke i den Retning?

Som en værdig Afskedssalut, brænder Hr. „—“ følgende pragtfulde Raket af: „Lad os *derfor* være enige om ikke at blande os i noget, der ikke kommer os ved, Kammeraternes Paaklædning.“ Det lyder jo som en hel Sejrsfanfare, dette *derfor*. Desværre har „—“ ikke stærkt nok begrundet *hvorfor*. Enighed kan af samme Grund ikke opnaas.

Som man ser er Hr. „—“s Indlæg ikke af ret stor Værdi. Dog har han holdt sine Udgydelser i en selvtilidsfuld Kammerherretone, der aldeles ikke svarer til Indholdets ringe Kvalitet.

P. Th.

Alle

Elever i Lyngby højere Almenskole bør abonnere paa „Vort Blad“. 35 Øre Kvartalet.

En Opfordring.

I „Vort Blad“s første Numer stod, at dets Motto var: „at gavne og fornøje, hav stedse det for Øje.“ Hvorledes gør man nu Bladet fornøjeligt — mon ikke tildels ved, at saa mange som muligt indenfor vor egen Kreds skriver i det. Men Radaktionen har — saavidt mig bekendt — endnu ikke modtaget noget Bidrag fra de lavere Mellemlklasser, vel sagtens af den Grund, at Eleverne er bange for at se deres egne Ord paa Tryk.

Det skal I aldeles ikke være, — kom bare frem med, hvad I har paa Hjerteret, og Radaktionen skal sikkert nok skelne mellem godt og ondt. I maa huske paa, at hvis Bladet ikke altid er lige fornøjeligt, er det til dels Jeres egen Skyld.

Abonnet i Gymnasiet.

Mosaik.

Vi havde Tirsdag den 12. ds. ventet et Besøg af Sanginspektør, Professor Nebelong — og hvis han var kommet, vilde han sikkert have været meget tilfreds; det var vi imidlertid ikke, særlig fordi vi gik Glip af den Fritime, der jo sikkert havde vanket i Dagens højtidelige Anledning.

For Eftertiden vil „Vort Blad“s Læsere ved Henvendelse til Redaktionen kunne faa Lov til at kigge lidt i Nærum Kostskoles Blad „Aaret rundt“, vi veksler nemlig Blade.

* . * *

Efter sikkert Forlydende vil Hr. Gymnasiast Henry Ludvigsen for Eftertiden — dog kun Søn- og Helligdag samt Grundlovsdag — optræde i Jakketøj osv.; vi henstiller til vore Læsere at holde sig fra ham i de første Dage, da den nye Værdighed gerne giver sig Udslag i lettere Anfald af Storhedsvanvid.

* * *

Da »Vort Blad«s Forretningsfører lige har faaet et Par nye Støvler, anmoder vi vore Abonnenter om at betale Kontingentet inden næste Uges Udgang.

* * *

Tirsdag den 19. November afholdes i Gymnasielklassen et Diskussionsmøde. Emnet er: «Kristendom og Socialisme». Skulde dette meget interessante Spørgsmaal blive uddebatteret, har Bestyrelsen et andet i Baghaanden.

Vi anmoder vore Abonnenter om at købe hos de Handlende, der averterer i »Vort Blad«.

C. G. Petersen, Bøg-, Papir- og Tapethandel. Stort Udvalg i

Rafns Skotøjsmagasin

fører altid det største Udvalg af fikse solide Nyheder fra de bedste danske Fabrikker. **Prøv vore stærke Skolestøvler.** Prima Militærstøvler. Ballet-, Danse-, Gymnastik- og Sportssko meget billigt. *Stærke Herrestøvler fra 9,75, Cheverau Damest. fra 8,50. Ekstra Saaler under Skolefodtøj, kun Haandarbejde. Reparationer hurtigt og solidt.*
Hovedgaden 52. Tlf. Lyngby 17.

Drik kun
E. Chr. Dahls
Java Kaffe
 Det er den bedste!
Hovedgaden 15.
Tlf. 192.

Lyngby Skræderforretning.

Hvis De vil være tilfreds med Deres Klædning, saa gaa til Skræderforretningen Hovedgaden 50. Flot Snit, god Pasning garanteres.

Ærbødigst
Skræder C. Frederiksen.

Kongens Lyngby

Telef. 212.

Edv. Larsen.

Sæbehuset

anbefaler sig med de bedste Kvaliteter i Sæber, Parfumer osv.
36, Hovedgaden 36.

Det stærkeste

Skoletøj

til Drengene og Piger
 faar De hos

R. W. Rasmussen,
 skraas for Kirken.

Kranse.

Altid eleganteste og fixeste Binderi.
Oscar Hamann,
Hovedgaden 26. Telf. 179.

Lyngby Konfektureforretning,
Hovedgaden 20,

anbefaler sig med Gamel Kaffe til 1,60 og 1,30. Medova The, Kiks, Bisquit, Konfekt og fin Chokolade.
Petrea Kjærgaard.

Stort Udvalg

af alle fotografiske Artikler.
 Gratis Vejledning f. Købere.

Heinrich & Poulsen,
Højbroplads 6.

Læg Mærke til:

Her kan alle blive klædt paa fra Top til Taa. 1. Kl.s Skræderi fra eget Værksted.

H. C. Andersen, Tøjhuset,
Hovedgaden 15, Lyngby.

Annoncer i „Vort Blad“.

Telegrammer, Lædervarer,

Portemonæer, Tasker, Album etc.

Annoncerne bedes læste.

Køb hos vore Annoncerende.

Knud Henriksen,

Bog- og Papirhandel. Hovedgaden 26. Telf. 57.

TFGNEBESTIK til alle Priser.

KOLLEGIEHÆFTER med 100 Sider, fineste prima Skrivepapir 25 Øre.

LOMMEKNIVE. — SPEJDERKOMPAS.

— Stort Udvalg i brugte Frimærker. —

Hvorfor averterer saa mange Handlende
i „Vort Blad“?

Fordi de ved, at det kommer i mange købe-
dygtige Hjem.

Annoncer tegnes ved Opringning til Redaktionen, Lyngby 247
og til Forretningsførereren, Lyngby 101.

Klaverundervisning.
Ingeborg Ussing - Villa Skrænten.

Lyngby Broderimagasin.

Mange Nyheder i lette Arbejder
til Julegaver. Sp. Perlebroderi.

Mary Petersen,
Jernbanevej 1.

**Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel,**
A. R. Andersen,
Lyngby Hovedgade 40. Tlf. 55.
Tillavede Farver i alle Kulører.
Fineste hurtigtørrende Gulvfernis
Aptikler og Kunstmalere.
Alt til Københavns Priser.

Kranse- og Blomsterforretningen „FLORA“.

Stort Udvalg i Potteplanter og af-
skaarne Blomster.

Tlf. 290.

Lyngby.

Drenge = Klædninger og Skoleslag

af Crome & Goldsmidts
prima Klæde.

Ludvig Martensen.

Frk. Gerda Petersens
Musikkonservatorium.
Klavér, Violin,
 Violoncel, Sang.
Enetimer, Fællestimer, Kursus.
JERNBANEVEJ 3.